

foc i lloc

Neix la Internacional Progressista

“És hora que els progressistes del món s'uneixin.”

DELFI **ROCA**

El passat 11 de maig es va posar en marxa una aliança política que té per objectiu la cooperació entre totes les forces progressistes. No és d'estranyar, ja que el que està en joc en aquests moments és el futur del planeta.

El final del conte que ens explicaven els globalitzadors prometia la pau i la prosperitat global. En realitat, el que han fet ha destruït les comunitats, ha empobrit els treballadors i ha portat el nostre medi ambient a la vora del col·lapse.

Endemés, alimentant-se del lògic descontentament de la població, una xarxa de faccions de dreta i ultradreta s'està estenent al llarg i ample dels continents. Treballen per erosionar els drets humans, silenciar la dissidència i promoure la intolerància.

Enfront d'això, als que no participen de l'autoritarisme, no els queda cap altra alternativa que mobilitzar-se darrere d'una visió compartida de la democràcia, la solidaritat i la prosperitat.

El rol de la IP és la d'una institució coordinadora de les forces progressistes del món, amb la missió de fer de la solidaritat quelcom més que un eslògan. La seva crida està dirigida a totes les persones i or-

ganitzacions que comparteixin la mateixa visió del progrés, convidant-los a formar-ne part com a membres i a construir plegats aquesta unió internacional.

La IP defineix “progressista” com l'aspiració a un món que és: Demòcrata, on el poble té el poder de donar forma a les seves institucions i societats; Descolonitzat, on totes les nacions determinen el seu destí col·lectiu lliure d'opressions; Just, que corregeix la desigualtat en les nostres societats i els llegats de la nostra història; Igualitari, que serveix pels interessos de molts, i mai dels pocs; Alliberat, on totes les identitats gaudeixen d'igualtat de drets, reconeixement i poder; Solidari, on la lluita de cadascú és la lluita de tots; Sostenible, que respecta les fronteres planetàries i protegeix les comunitats que estan a primera línia; Ecològic, que porta els humans a viure en harmonia amb el seu hàbitat; Tranquil, on la violència de la guerra és substituïda per la diplomàcia dels pobles; Postcapitalista, que premia totes les formes de treball tot abolint el culte al treball; Pròsper, que inverteix en un futur brillant d'abundància compartida, i Plural, on la diferència es considera una fortalesa.